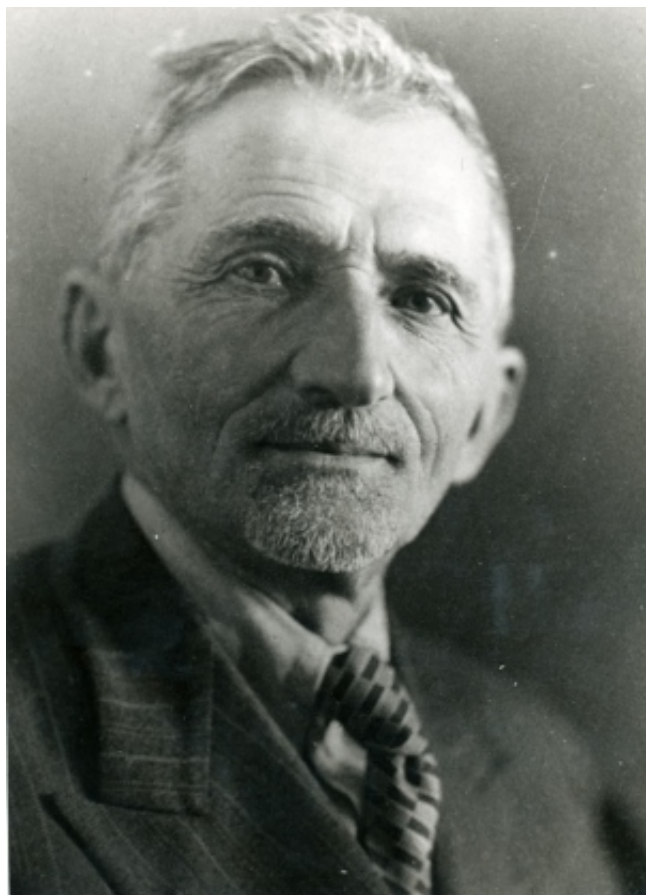


## Πέτρος Μπέμπης ο ιδρυτής του νοσοκομείου Φιλιατών



Ο Γερουσιαστής Πέτρος Μπέμπης(1880-1965)

Γεννήθηκε στον Τσαμαντά Θεσπρωτίας το 1880 και απεβίωσε στην Αθήνα το 1965. Τα οστά του έχουν μεταφερθεί και ενταφιαστεί στον χώρο του νοσοκομείου Φιλιατών, που υπήρξε δικό του έργο, εκεί που έχει στηθεί η προτομή του.

Στον Τσαμαντά έλαβε τα πρώτα γράμματα. Απόφοιτος του ελληνικού σχολείου Ανδρίτσαινας Ηλείας, έτυχε προσκλήσεως στην Κωνσταντινούπολη από τον ποβλιώτη μητροπολίτη Προύσας Ναθαναήλ. Έτσι αποφοίτησε της μεγάλης του γένους σχολής με βαθμό άριστα.

Στη συνέχεια σπούδασε στην ιατρική σχολή του πανεπιστημίου Αθηνών της οποίας το 1906 ανεκηρύχθη διδάκτωρ. Με την οικονομική ενίσχυση του μητροπολίτη Προύσας Ναθαναήλ, ο οποίος εξετίμησε την άριστη επίδοση στην ιατρική επιστήμη, μετέβη ο Πέτρος Μπέμπης στο Παρίσι, όπου συνέχισε τις σπουδές του και εξελίχθηκε σ' άριστο γιατρό επιστήμονα. Το 1907 εγκαταστάθηκε στο Δορύλαιο (Εσκή Σεχίρ), όπου παράλληλα με την ανθρωπιστική άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος, ασχολήθηκε με τα προβλήματα του εκεί Ελληνισμού, ως πρόεδρος της Ελληνικής κοινότητας Δορυλαίου, των σχολικών εφοριών και της εκκλησίας. Η όλη του δράση είχε ως αποτέλεσμα την δίωξη του από τους Νεότουρκους. Τον είχαν περιλάβει στον μαύρο πίνακα των υπό εξόντωση σημειώνοντων στελεχών της Ελληνικής ομογένειας, χωρίς όμως να συλληφθεί, διότι διεσώθη χάρις στο «πεσκέσι» που χρησιμοποίησε ύστερα από περιπετειώδεις προσπάθειες.

Ηλθε στην Αθήνα το 1914 και το επόμενο έτος 1915 εγκαταστάθηκε στο Φιλιάτι. Προβληματιζόμενος ιδεαλιστικά, κοινωνικά και πολιτικά προσχώρησε στις αναγεννητικές δυνάμεις του Ελευθερίου Βενιζέλου, με αποτέλεσμα νέες διώξεις στην περίοδο του διχασμού από έλληνες αντιφρονούντες. Συνελήφθη και μεταφέρθηκε στις φυλακές Κέρκυρας. Στους πολιτικούς αγώνες που ακολούθησαν, ο Πέτρος Μπέμπης εξελέγη βουλευτής το 1920 και 1923. Πενηντάχρονος το έτος

1929 ο γεροϋσιαστής Πέτρος Μπέμπης φλογίστηκε από την ιδέα ιδρύσεως στους Φιλιάτες νοσοκομείου, ένα ίδρυμα με κοινωνική και ανθρωπιστική αποστολή.

Ειδικά για την πρωτοβουλία του αυτή, στον επικήδειο λόγο του Στράτη Αθανασάκου ειπώθηκαν τα εξής:

«Εις μίαν δειλὴν συγκέντρωση των τοπικῶν κοινωνικῶν παραγόντων στους Φιλιάτες, στο σχολεῖο Μελά ο Πέτρος Μπέμπης ρίχνει την ιδέα του νοσοκομείου με τόσον θερμουργόν πίστη, ὡστε να ριζοβολήσει και να μεγαλουργήσει και μετουσιωθεί εις ἔργον λαμπρόν και αἰώνιον».

Συστήθηκε πανεπαρχιακὴ επιτροπὴ συλλογῆς ἐράνων για την αντιμετώπιση των δαπανῶν ἀνεγέρσεως του κτιρίου.

Για την υλοποίηση του σκοπού ο Πέτρος Μπέμπης ἔλαβε ἀπὸ τον Βενιζέλο 400.000 δρχ. Με το αξίωμα του γεροϋσιαστή ταξίδευε στην Ἀμερική, Καναδά και Αἴγυπτο και συγκέντρωνε το 1/4 της ὅλης δαπάνης.

Στη δεκαετία του '30 το ἔργο θεωρήθηκε και ἦταν πράγματι τιτάνιο. Τα τεχνικά μέσα ἀνέγερσης κτιρίων ἦταν πρωτόγονα. Ο λαστός και τα φουρνέλα ἀντὶ του σημερινού κομπρεσέρ. Την ἄμμο, ασβέστη και πέτρα την μετέφεραν τα μουλάρια και το νερό οι γυναῖκες ζαλωμένες με βαρέλες. Οι κρατικές πιστώσεις ἀνύπαρκτες.

Το νοσοκομείο ἔγινε με τον δίσκο της επαιτείας που περιέφερε ο Πέτρος Μπέμπης στο ἐξωτερικό και ἐσωτερικό της Ελλάδος. Το Νοσοκομείο λειτούργησε μετὰ τον πόλεμο του '40 και προσέφερε ἀνεκτίμητες υπηρεσίες στον τομέα της υγειονομικῆς περίθαλψης των Θεσπρωτῶν και του στρατού. Πράγματι ἔσωσε ζωές του κοσμάκη.

Σήμερα βελτιωμένο κτιριακῶς και λειτουργικῶς με την συμβολή του Ἀλέκου Παπαδόπουλου, ὑπουργού υγείας, ἐπιτελεῖ πληρέστερα τον ἀνθρωπιστικό σκοπό του. Στην κρατικὴ μέριμνα ἔχει προστεθεῖ και το εὐαγές ἴδρυμα «Ἀπόστολος Αθανασόπουλος». Φίλος του Πέτρου Μπέμπη ἰδρυσε εὐαγές ἴδρυμα το «Αθανασοπούλειο» και τα ἔσοδα της περιουσίας του ὀρισε να διατίθενται για την καλή λειτουργία του. Ἰσόβιο πρόεδρο διώρισε με την ἰδρυτικὴ του πράξη τον ἀνεψιό του φίλου του Πέτρου Μπέμπη, τον δικηγόρο Σωκράτη Μπέμπη.

Το χωριό μας με πρωτοβουλία του συλλόγου Τσαμαντιωτῶν Ἀθηνῶν ετίμησε το ἐκλεκτό του τέκνο, ὀπως του ἄξιζε, με την ἀνέγερση της προτομῆς του στο προαύλιο του δημ. σχολεῖου.

[Επάνω](#)